

2007. június 20-án benyújtott kereset – De Fays kontra Bizottság

(F-62/07. sz. ügy)

(2007/C 199/102)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Chantal De Fays (Brüsszel, Belgium) (képviselők: P.-P. Gehuchten és Ph. Reyniers ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A Közszolgálati Törvényszék semmisítse meg a Bizottság 2007. március 16-i, a felperes kártérítésre vonatkozóan benyújtott panaszát elutasító határozatát;
- a Közszolgálati Törvényszék kötelezze a Bizottságot 25 000 euró megfizetésére;
- a Közszolgálati Törvényszék a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes panaszt nyújtott be a kinevezésre jogosult hatóság 2006. szeptember 15-i határozata ellen, amely a 2003, 2004 és 2005-ös időszakokra vonatkozó szakmai előmeneteli jelentés elfogadása miatt a felperest ért nem vagyoni kár megtérítése címén 500 euróra mérsékelt kártérítést állapított meg a felperes számára. A kinevezésre jogosult hatóság a megtámadott határozattal elutasította e panaszt.

Keresetének alátámasztására a felperes azzal érvel, hogy a szóban forgó szakmai előmeneteli jelentések elkészítése késett és a felperes előmenetelére nézve bizonytalan helyzetet teremtettek. Továbbá az előmeneteli jelentések állítólagos sértő és nem megfelelő tartalma nem vagyoni kárt okozott. A Bizottság nem tartotta tiszteletben az emberi méltóság megóvásának, a gondos ügyintézésnek, a gondoskodásnak reá háruló kötelezettségét és analógia útján, a munkahelyi zaklatásra vonatkozó közösségi rendelkezéseket⁽¹⁾.

(¹) Az Európai Parlament és a Tanács 2006. július 5-i, a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006/54/EK irányelve (átdolgozott szöveg) (HL L 204., 23. o.); a Tanács 2004. december 13-i, a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló 2004/113/EK irányelve (HL L 373., 37. o.); az Európai Parlament és a Tanács 2002. szeptember 23-i, a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló 76/207/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló 2002/73/EK irányelve (HL L 269., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 255. o.).

2007. június 28-án benyújtott kereset – S kontra Európai Parlament

(F-64/07. sz. ügy)

(2007/C 199/103)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: S (képviselők: R. Mastroianni és F. Ferraro ügyvédek)

Alperes: Európai Parlament

Kereseti kérelmek

- A Közszolgálati Törvényszék semmisítse meg az Európai Parlament 2007. március 29-i 305747. sz., a felperes panaszát elutasító határozatát;
- semmisítse meg az Európai Parlament 2006. július 27-i határozatát, amelyben a felperest visszahelyezte Brüsszelbe, és kinevezte a tájékoztatási főigazgató tanácsosának;
- semmisítsen meg minden vonatkozó, ezt megelőző, ehhez kapcsolódó és ezt követő, egyébként ezzel kapcsolatban lévő jogi aktust;
- kötelezze az Európai Parlamentet az e határozat következtében elszenvedett károk megtérítésére, 400 000 euró összegben, illetve ennél nagyobb vagy kisebb összegben, e Törvényszék méltányos megítélése szerint;
- kötelezze az alperes Európai Parlamentet a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes keresetét 7 jogalapra alapítja, amelyek az alábbiak szerint foglalhatók össze:

1. a visszahelyező határozat jogellenes, mivel megsértette az indoklási kötelezettséget azon indokok vonatkozásában, amelyek alapján a felperest a parlament a brüsszeli székhelyre helyezte át;
2. a visszahelyező határozat, mivel súlyosan beteg személyt távoli székhelyre helyezett át, ellentétes az EK 3. cikk p) pontjában, az EK 152. cikkben, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 35 cikkében előírt, az egészséghez való alapvető joggal. A felperes egészsége védelmének meg kellett volna előznie a szolgálati érdekeket;
3. a Parlament megsértette a gondoskodási kötelezettségét, valamint a gondos igazgatás, a pártatlanság, az átláthatóság és a jobbiztonság elveit. Az intézmény ugyanis a visszahelyező intézkedés elfogadását megelőzően elmulasztotta, hogy megfelelő módon megvizsgálja a felperessel szembeni ellenséges hozzáállást, valamint azt, hogy orvosi szempontból értékelje ezen intézkedésnek a felperes egészségére gyakorolt hatásait;